

ČUDNA ŠUMA JE TO
Priroda, društvo i PTSP

Ne ostavi traga - Leave no trace (2018)

Redatelj: Debra Granik

Glume: Thomasin McKenzie, Ben Foster, Jeffery Rifflard i dr.

Ovaj film nema protivnika, nije protiv nikoga, niti ljudi niti države ... svi su pozitivni i žele dobro, osim onih kojih na filmu nema. Onih koji doprinose da dođe do RATA, koji onda obilježava nacije ali i ljudе kao što je Will, brižni otac mlađe djevojke Tom u odrastanju, učenju života i potrebom da ide dalje i 'prema van'. I koja na kraju razumije svojeg oca i da je on više ne može pratiti, da on ide samo prema unutra, prema sebi... I da on nikako nije jedini, da ih ima širom Amerike i svijeta, samo ona toga nije bila svjesna i nije razumjela sve dok to nije vidjela kod drugih, primjerom starije gospođe koja već godinama na drvetu usred šume ostavlja osnovne životne potrepštine i tako brine o nepoznatom ljudskom biću koje se ni sa kime više ne želi vidjeti, a kamoli družiti. I onda Tom shvaća i prihvata da je i njen otac jedan od tih i takovih, i da je do tada samo zbog nje dao sve od sebe za minimalne kontakte sa civilizacijom koju on nakon iskustva rata više ne smatra civiliziranom. Od kad zna za sebe njen je otac uči da bude samostalna u prirodi, i prije ili kasnije neminovno je da će ona odlučiti kada je došlo vrijeme za samostalnost na njen način.

'Ne ostavi traga' vrlo je inteligentan film koji na genijalno jednostavan način i bez puno riječi priča predivnu priču o iskonskoj LJUBAVI, onoj čiji je neodvojivi dio i roditeljska briga i djetetova zaigranost i vrijeme za rastanak. Onoj ljubavi i respektu prema našem okolišu, prema zečevima i pčelama, prema svemu što je prirodno i čisto. Isto tako nam ovaj inteligentan film sa još manje riječi donosi duboko žalosnu priču o ostavštini RATA, onoj crnoj rupi koja je ostala u duši čovjeka koji je taj najgori oblik necivilizacije i osobno doživio. Čovjeka koji samo želi otici bez traga, u svoju vlastitu šumu misli i osjećaja. Inteligentan film koji me (nadam se i ne samo mene) posramio koliko mi je trebalo da se riješim nelagode što samohrani otac i njegova trinaest-godišnja kći dijele šator i vreću za spavanje.

Mladen Petreski, 21. veljače 2019.